

De dageraad van een Menselijke Beschaving

Als Humanistische kandidaat van de Gemeenschap mag ik vanavond ook het een en ander naar voren brengen. Dat doe ik graag, want er is veel te zeggen.

Er is veel te zeggen over de hypocrisie, over de leugens, over het beleid van winstbejag.

Er is veel te zeggen over de mensen, over de hoop, de dromen, over de oprechte bedoelingen....

Er is ook veel te zeggen over de schijnbaar onoverkooombare muur die tussen die twee richtingen staat, en die veel initiatieven in de kiem smoort uit angst bij voorbaat te mislukken.....

We kunnen iets zeggen over het systeem waarin we moeten leven, waarin de neo-liberale richting zo verwoestend om zich heen slaat.

Een systeem waarin de heerschappij over de media en haar invloed de uitslag van verkiezingen bepaald.

Een systeem met het basis uitgangspunt van de bescherming van de eigen belangen dat mensen uit den vreemde behandelt als criminelen en ze opsluit terwijl niemand het heeft over hoe de eigen economische positie bereikt werd.

Een systeem waarin de oorlog een economisch belang is geworden en er alles aan gedaan wordt die te verkopen aan de bevolking.

Een systeem waarin integratie het opgeven van de eigen culturele identiteit betekent,

Een systeem waarbin jong zijn gelijk staat met verdacht zijn

Waar gezondheidszorg een winstgevende onderneming moet zijn,

Een systeem waarin de leiders met waarheden goochelen.

Een systeem waarin niemand iemand meer op zijn woord gelooft.

Een systeem waarin iemand die handelt naar zijn overtuigingen en die openlijk uitspreekt wordt gezien als iemand die faalt

Een systeem waarin steeds meer mensen strompelend ten onder dreigen te gaan omdat hun leven, hun toekomst, hun kinderen, hun dromen, en hun veilige oude dag en zelfs hun planeet er schijnbaar niet toe doen.

Vanuit mijn standpunt als activist voor de geweldloosheid is dit alles geweld. Geweld in zijn verschillende vormen, waarvan het psychologische geweld met de bijbehorende manipulatie die dagelijks wordt uitgeoefend op de mensen, het meest in het oog springt.

De houdingen van de landelijke politici met betrekking tot belangrijke en fundamentele themas maken duidelijk dat er niet de interesse van de bevolking wordt nagestreefd, maar de eigen overleving in het spel om de macht. De lokale politiek is hier bijna een totale afspiegeling van.

Het verschil tussen linkse en rechtse politiek is vrijwel verdwenen, wat blijft is een steekspel waarbij iedere speler de ander wil aftroeven in spitsvondigheid en dat doet via de media om applaus te winnen in de vorm van de stemmen. Wat een democratie.

Wat blijft er over van de politieke voorstellen als alles met als thema winst, zaken doen en het aanwijzen van de schuldigen er afgehaald zou worden?

De wereld is veranderd. De globalisering is een feit, ook in Amsterdam. De oude politieke richtingen zijn veranderd in managers van supermarkten. Wat blijft zijn de actieve basisgroepen die zoeken naar een weg waarin de mensen van deze aarde hun leven in waardigheid kunnen opbouwen. Groepen mensen die er naar streven te zeggen wat ze werkelijk voelen en ernaar proberen te handelen, mensen die anderen willen behandelen zoals ze dat zouden willen voor zichzelf en die zich afvragen in wat voor een wereld of stad ze willen leven en die zo'n wereld, zo'n stad ook wensen voor anderen.

En dat, hoewel het nog niet overal weerklinkt, is het geluid van het Nieuwe. Dat is het geluid dat mensen verenigt, en het mogelijk maakt een toekomst te zien die, steeds vaker en krachtiger, bevestigd: de dageraad van een menselijke beschaving is begonnen!

Laten we in Amsterdam beginnen.

Lory Tasma